

ἔτσι τὰς κατωκίτας τῶν κατ' ἀνατολὰς εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ παλαιῦ φρουρίου, καὶ δι' αὐτὰς ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει ζητήσῃ καὶ τὰ εἰς τὰ ἐκεῖ περὶ ἐθνικῆς γῆς, ἀλλοτρίου μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὄσων ἐκεῖ θελήσουν νὰ μείνουν.

Ἡ ἀποκατάστασις τῶν λοιπῶν εἰσέτι ἀπρομηθεύτων οἰκογενειῶν πρέπει νὰ γενῇ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας τοῦ Κράτους. Σκοπὸς τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ συμφέρον εἰς αὐτὰς εἶναι νὰ διενθυθῶσιν εἰς Κόρινθον, ὅπου καὶ ἄλλαι οἰκογένειαι Κρητῶν ἀπεφάσισαν νὰ ἀποκατασταθῶσι, καὶ ὅπου ἤδη ἤρχισαν τῶν καταλυμάτων τῶν τὴν εἰκοδόμησιν οἱ Ἀρχηγοὶ αὐτῶν, ὡς τεσσαράκοντα τὸν ἀριθμὸν. Ὁ ἐκεῖ Διοικητὴς, πρὸς τὸν ὅποιον ἡ Ἐπιτροπὴ τοὺς ἐσύστησε, δεικνύει πατρικὴν πρὸς αὐτοὺς προθυμίαν, εὐκολύνων τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἤδη προχωρησασῶν οἰκοδομῶν, καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς παραχώρησιν τῆς μερίδος τῶν γῆς, εἰς τρόπον ὥστε καὶ παλαιοὶ καὶ νέοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης θέλουν γνωρίσει καὶ ἐκτιμήσει τὰς ἐπωφελεῖς γνώμας καὶ πράξεις του.

Διὰ τὴν μετάβασιν τῶν εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους εὐρισκομένων εἰσέτι οἰκογενειῶν, ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεία διέταξε τὰ δέοντα εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Μείρας Κύριον Ν. Ῥάπτην, καὶ εἰς αὐτὰς ἀπέκειται νὰ ζητήσῃ τὸ μέρος, ὅπου ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποβιβασθῶν, εἴτε εἰς Κόρινθον, εἴτε εἰς Μονεμβασίαν, εἴτε εἰς τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια, εἴτε εἰς Ἡλίδαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπεμψεν εἰς τὸν Διοικητὴν τῶν Μεσσηνιακῶν φρουρίων γραμμάτια 992, καὶ εἰς τὸν Διοικητὴν Λακεδαιμονίας χίλια, διὰ νὰ τὰ διανεμῶσιν εἰς τοὺς κατὰ τὰς ἐπαρχίας τῶν πρόσφυγας Κρητῶν, καταγράφοντες αὐτοὺς κατ' οἰκογένειαν, ἀπαρτάλλαντες καὶ μὲ τὰς αὐτὰς λεπτομερείας, ὡς παρὰ τῆς ἰδίας Ἐπιτροπῆς κατεγράφησαν οἱ εἰς τὴν Ἀργολίδα καταφυγόντες.

Ἄν ἡ εἰσπραξις τῆς ἐκουσίου συνεισφορᾶς ἔδιδε τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης ἐπροσδύκει, ἡ Ἐπιτροπὴ ἤθελεν εἶσθαι εἰς στάσιν νὰ προδεύσῃ καὶ ταχύτερα καὶ εὐκολώτερα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν, τὰ ὅποια τῇ ἐνεπιστεύθητε.

Τὸ ποσὸν τῆς ἄχρι τοῦδε συναχθείσης ἐκουσίου συνεισφορᾶς φαίνεται εἰς τὸ ἐπισυναπτόμενον ἰσοζύγιον τοῦ Ταμείου τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκ τοῦ ὁποίου πληροφορεῖται ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης δετικῶς περὶ τῆς καταστάσεως τῆς δασοληψίας τῆς μέχρι τῆς σήμερον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει ὑποβάλλει ἤδη τὸ αὐτὸ ἰσοζύγιον μὲ τὰς ἀνηκούσας ἀποδείξεις εἰς τὸν ἐλεγχὸν τοῦ Λογιστικοῦ καὶ Ἐλεγκτιστοῦ Συμβουλίου, διὰ νὰ γενῇ καὶ ὁ ἐλεγχος εὐκολώτερα, καὶ νὰ γνωρισθῇ διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πᾶσα ἄχρι τοῦδε τοῦ Ταμείου μας ἔλαβε, καὶ εἰς ποῖον ἵκον ἐξοδεύθησαν.

Θέλομεν δημοσιεύσει καὶ τὰς ἀναφορὰς τῶν Διοικητῶν, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸ Πανελλήνιον δετικῶς τὴν ἀνάγκην, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἐπιτροπὴ σὰς ὑπέβαλε τὴν ὑπ' Ἀρ. 38 ἀναφορὰν τῆς, μηνολογημένης ἀπὸ δεκάτης πέμπτης τοῦ παρελθόντος Μαΐου.

Ἄν μέχρι τῆς ὥρας ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἔδωκε περισσοτέραν ἑκτασιν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς, ἡ προθυμία τῆς ὅμως ἦτο καὶ διασώζειαι ζωντανή νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς προσφυγόντας Κρητῶν, ὅσον δυνατὸν ταχύτερα, καὶ νὰ ἐπιλύχῃ τοῦ φιλοπρώτου σκοποῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον λείνουν αἱ ὑπὲρ τῶν Κρητῶν ἀποφάσεις τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος. Αἱ δυσκο-
νίαι, αἱ ὁποῖαι περιεσλόχισαν τὰ ἑτήματά τῆς, δὲν ἐσυγ-

χώρησαν νὰ πραχθῇ ἡ περισσώτερον τοῦ ὅ,τι ἡ Ἐπιτροπὴ ἄχρι τοῦδε ἔπραξεν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Ἰουνίου 1831.

Ἡ ἐπὶ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπὴ

Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ, Α. ΚΑΜΠΑΝΗΣ, Ν. ΡΕΝΙΕΡΗΣ.

[Ὅλα τὰ ἐνταῦθα ἀναφερόμενα γράμματα θάβουν δημοσιευθῇ εἰς τὸ πρῶτον χεῖρ φύλλον.]

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΟΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Ἐξοχώτατε,

Γνωρίσασα ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης τὰ μηδαμινὰ ἀποτελέσματα τῆς γενικῆς ἐκουσίου ὑπὲρ τῶν Κρητῶν συνεισφορᾶς τῶν ἐπαρχιῶν, ἡτις δὲν ἔδωκεν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς, εἰ μὴ Φοῖνικας 6054: 36100, ἐνέκρινε τὴν πρότασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Γερουσίας, ἐξέδωκε τὸ ὑπ' Ἀρ. 3852 ψήφισμα, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐλπίζονται μετὰ βεβαιότητος ἐκεῖνα τὰ χρήματα, τὰ ὅποια αἱ ἐπαρχίαι δὲν συνεισέφεραν, μ' ὅλον ὅτι ἐπροσδοκοῦντο ἀπὸ τῆς ἐκούσιου συνδρομῆς τῶν.

Ἀλλ' ἵνα συναχθῶσιν ἀπὸ τῆς εἰσπραξίν τοῦ ἐπιβληθέντος ἐξαμηνιαίου φόρου τὰ ἀναγκαῖα καὶ διὰ τὴν κατὰ μέρος ἀποκατάστασιν τῶν Κρητῶν χρήματα, πρέπει νὰ παρέλθῃ τὸ ἐξάμηνον, καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ, ὅτι ἡ παρέλευσις τούτου καιροῦ δὲν συνάδει μὲ τὴν ἐνεστῶσαν ἀθλίαν κατάστασιν τῶν Κρητῶν.

Τοῦτο ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἐπιτροπὴ, καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἀπομακρύνῃ ὅσον δυνατόν τὰ ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης ἀργοπορίας, γνωρίζει χρέος τῆς νὰ παρακαλέσῃ τὴν Ἐξοχότητά σας νὰ λάβῃτε ὑπ' ὄψιν τὰς ἀκολουθοῦσας προτάσεις τῆς.

Α'. Νὰ πωληθῇ ἐπὶ δημοπρασίᾳ ἡ προσθήκη αὕτη εἰς τὸ τελώνιον, διὰ τὰ τελωνεῖα Σύρας, Ναυπλίου καὶ Π. Πατρῶν.

Β'. Νὰ προσδιορίσῃ ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ τὴν κατωτέραν τιμὴν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ εἶναι δεκταὶ αἱ προσφοραὶ δι' ἐκάστην αὐτῶν τῶν θέσεων.

Γ'. Αἱ προσφοραὶ νὰ δοθῶσι μυττικά, καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ κανονίσῃ τὸν τρόπον τῆς Δημοπρασίας κατὰ τύπον δημόσιον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εἶναι εὐελπισ, ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θέλει ἔχει εἰς διάστημα ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς 10 ἕως 12 χιλιάδας δίστηλα, καὶ οὕτω εὐκόλως εἰς τὴν ὥραν ταύτην τοῦ χρόνου, καὶ πρὸ τοῦ χειμῶνος, θέλει δυνηθῇ νὰ ἴδῃ ὥποσον ἐκπαιραιωμένην τὴν ἀποκατάστασιν τῶν Κρητῶν, καὶ αὐτοὶ νὰ ἴδωσι, καὶ εἰς μέρος, νὰ ἐγγίσῃ τὸ τέλος τῆς ἐνεστάσης μεγάλης τῶν ταλαιπωρίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Ἰουνίου 1831.

Ἡ ἐπὶ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπὴ

Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ, Α. ΚΑΜΠΑΝΗΣ, Ν. ΡΕΝΙΕΡΗΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἡ Ἀγγλικὴ ἐφημερίς ὁ Χρόνος δημοσιεύει τὴν ἐξῆς ἐγκύκλιον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ τῆς Πολωνίας πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀπεσταλμένους ἀντιπροσβεις τῆς Κυβερνήσεώς του.

Ἐκ Βαρσοβίας, 18-30 Ἀπριλίου 1831.

“Ἀπαλλαγείσης τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπέκεινα τῆς Βισούλης τόπων ἀπὸ τὰς τοῦ ἐχθροῦ προσβολὰς, νομίζω χρέος νὰ σὰς προσκαλέσω νὰ κάμετε ὅλα τὰ δυνατὰ σας διὰ νὰ γνωστοποιηθῶσιν εἰς τὴν Κυβερνήτην, παρὰ τῇ ἐπὶ εἴθε συστημένους, οἱ πόθοι τοῦ Πολωνικοῦ ἔθνους.

σκοπὸν εἰς τὸ ἀντικείμενον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπέβλεψαν ὅταν ἐσύστησαν αὐτοὺς. Ἔργον των εἶναι νὰ βεβαιώσωσι, ὑπὲρ των νέων περιπτώσεων, ἐκείνην τὴν ἡσυχίαν εἰς τὴν Εὐρώπην, τῆς ὁποίας βάσις οὐσιώδης ἦτον ἡ μετὰ τῆς Ὀλλανδίας ἐνωσις τοῦ Βελγίου. „

„ Ἡ τοῦ Βελγίου ὑπόθεσις ταυτίζεται μετὰ τὴν ἰδικήν· εἰ δὲ ὑπάρχῃ τις διαφορὰ μετὰ τῶν δύο, αὕτη εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν. Ἡ Πολλωνία ἦτο ποτὲ αὐτόνομος καὶ κραταιά. Ὁ δὲ ἐν Βιέννῃ Σύλλογος ἀπέβλεπε μάλιστα εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ἐκείνης τῆς αὐτονομίας καὶ τῆς ὁλοκληρείας τῆς Πολλωνικῆς χώρας· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ σκοποὶ ἐκείνοι εὗρον ἐναντιότηας ἐκ περιστάσεων ἰσχυρῶν, κατεστάθη νέον βασιλεῖον, τοῦ ὁποίου τὰ ὅρια ἦταν μικρὰ, καὶ ἠνώδη μετὰ τῆς Ῥωσσίας. Καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις εἰδείχθη καλίστη ὑπὲρ ἡμῶν προαίρεσις, ὥστε νὰ βεβαιωθῇ καὶ τῶν ἄλλων ἀκόμη Πολλωνικῶν ἐπαρχιῶν ἡ ἐθνικότης. Τρανῶς ἀπεδείχθη ἐν γένει τῶν περὶ τῆς Πολλωνίας ἐκείνων διατάξεων τὸ ἀνίκαιον, διατάξεων δυναμέων νὰ θεωρηθῶσιν ὡς προσωρινῶν. Τὸ βασιλεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγγυήθη ὁ ἐν Βιέννῃ Σύλλογος σύνταγμα, ἠνώδη μετὰ τὴν ἰσχυροτάτην δεσποτικὴν πολιτείαν. Ἡ συμμαχία αὕτη ἦτο πρᾶγμα δυσκαλὶρθωτον, καὶ ἡ διάρκειά της ἀδύνατον, ἐπειδὴ ἔφερεν ἐν ἑαυτῇ τὸ σπέρμα τῆς διαλύσεως. Ἐμπορεῖ δέ τις νὰ ἀντιτείνῃ εἰς ταῦτα, ἐπιχειρῶν ὅτι ἡ Ῥωσσία, ἐκείνη ἡ τόσον τρομερὰ καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην Δύναμις, ἔμπορεῖ μετὰ ἀπηλλοτρισμένον ἀγῶνα νὰ μᾶς βιάσῃ νὰ ὑποταχθῶμεν καὶ νὰ μᾶς εἰρηνεύσῃ μετὰ τὸν ἀφανισμόν μας. Ἡ εἰρήνη τῆς δουλείας, ἡ εἰρήνη τοῦ τάφου, εἰρήνη τοιαύτη, ὁποία νὰ διεγείρῃ εἰς πρώτην ἀρμυδίαν εὐκαιρίαν τρομερὸν πόλεμον, δύναται τοιαύτη εἰρήνη νὰ συνάδῃ μετὰ τοὺς εὐγενεῖς καὶ ὑψηλοὺς σκοποὺς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων;

„ Ἐπαναλέγω δὲ πάλιν ὅτι πᾶσα συνθήκη εἶναι παρεπόμενον ἢ συμβεβηκότων γινῶν, ἢ πολιτικῶν συνδυασμῶν. Ἄν νέα συμβεβηκότα ἀνατρέπουν τὰ προγεγονότα, εἰάν οἱ συνδυασμοὶ ἀλλάξωσι, τὰ συμφωνοῦντα μέρη πρέπει νὰ μεταβάλλωσι τὰς ὑποσχέσεις των κατὰ τοὺς νέους συνδυασμούς, μετὰ σκοπὸν τοῦ νὰ ὑποστηρίξωσι τὰς ἐπ' αὐτῶν παραδεδομένας ἀρχάς, καὶ διὰ νὰ βεβαιώσωσι τὸν ὁποῖον ἀπ' ἀρχῆς προέβητο σκοπὸν. Ὁ ἐν Βιέννῃ Σύλλογος ἠδύνατο νὰ διατάξῃ περὶ τοῦ Βελγίου κατακτηθέντος ἀπὸ τὰς Συμμαχικῶν Δυνάμεις, καὶ περὶ τῆς Πολλωνίας κατεχομένης ἀπὸ τὰς Ῥωσικὰς στρατεύματα. Ἀλλ' ἡ Πολλωνία ἠλευθερώθη, ἡ Πολλωνία, ἣτις ἀποκρούει τὰ πολυάριθμα πλήθη τῶν δυναστῶν της, ἔχει ἀληθινὸν δικαίωμα νὰ ζητῇ νὰ συγκαταταχθῇ εἰς τὴν μεγάλην εἰκογένειαν τῶν αὐτονόμων τῆς Εὐρώπης ἐθνῶν, καθὼς συγκατετάχθη τὸ Βελγίον, ἀφ' οὗ ἀπηλλάγη τοῦ τῆς Ὀλλανδίας, ζυγοῦ.

„ Τοιαῦται εἶναι αἱ ἀρχαί, τὰς ὁποίας ἔχετε νὰ προβάλετε, τοιοῦτοι οἱ λόγοι, τοὺς ὁποίους θέλετε μεταχειρισθῇ διὰ νὰ ἐνισχύσετε τὸ ζήτημα, το ὁποῖον σᾶς ἐπιτρέπεται νὰ κάμετε εἰς τὴν Κυβερνήσιν, παρὰ τῇ ὁποίᾳ εἰσθε συστημένοι, τὸ ζήτημα λεγὼ τῆς ῤήτης καὶ Δεικῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἐθνικῆς Κυβερνήσεως τοῦ βασιλείου τῆς Πολλωνίας καὶ τῆς αὐτονομίας αὐτοῦ. „

Ἡ Πολλωνικὴ Κυβερνησις, ἐπιμψε τὴν ἐξῆς διακοίνωσιν εἰς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παρ' αὐτῆς ἀπεσταλμένους ἀντιπρόεδρους:

„ Τὴν 14 συνεκροτήθη φονικὴ μάχη κατὰ τὴν Ὀστρο-

λέγκαν. Οἱ κατὰ διανοούμενοι καθ' ἡμῶν θέλουν μεγαλύνει ἀναμφιβόλως τὰς ζημίας μας. Ἐπειδὴ δὲ ὀφείλομεν ν' ἀναγνώμεν τὰς ψευδεῖς ἀναφοράς, τὰς ὁποίας θέλουν προσπαθῇ σὺν νὰ διαδώσωσι, σπεύδομεν νὰ σᾶς ἀναγγεῖλωμεν τὸ ἐκδοτικὸν τῆς μάχης ταύτης. Ἄν δὲ καὶ ὑπεφίεραμεν πρόσκομμά τι, καὶ ὑπεχώρησαν πρὸς τὴν Πουλτούσκ τὰ στρατεύματά μας, ἐπέτυχεν ὅμως ὁ ἄρχιστράτηγος τὸν ὁποῖον προέβητο σκοπὸς, κατορθώσας νὰ θάλῃ ἐν σῶμα στρατευμάτων εἰς τὴν Λιθουανίαν διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς ἐκεῖ ἐπαναστατήσαντας, προμηθεύσας εἰς αὐτοὺς ἀξιωματικούς, πυροβολικὸν, πολεμικὰ, καὶ ὅπλα. Μία νίκη δὲν ἦτον ἱκανὴ νὰ στερεώσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν μας· ἀλλ' ἡ καθολικὴ ἐγερσις ὅλων τῶν Πολλωνικῶν ἐπαρχιῶν, καὶ ἡ εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα σύμπραξις ὅλων τῶν Πολλωνῶν μᾶς βεβαιώνει, κατὰ τε τὴν πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἐποψιν, Δεικτικώτερα ἀποτελέσματα.

„ Αἱ εἰδήσεις, τὰς ὁποίας ἐλάβομεν ἐκ Λιθουανίας, εἶναι πολλὰ καλαὶ διὰ τοὺς ἐπαναστατήσαντας, καὶ περιγράφουν τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν καθολικὴν ἀφοσίωσιν ἐκεῖνον τοῦ τόπου· καὶ ἐκ τούτου ἐξηγεῖται ἡ πρὸς τὴν Ὀστρολέγκαν ὀρμητικὴ πορεία τοῦ στρατάρχου Διεβίτς. Αὐτὸς ἀπεφάσισε νὰ διακινδυνεύσῃ τὸ πᾶν, διὰ νὰ διακλύῃ τὰς μετὰ τὴν Λιθουανίαν συγκοινωνίας μας.

„ Ἡ Ποδολία διηγέρθη ἤδη. Οἱ ἐπαναστατήσαντες προεδρεύουν εἰς τὴν Βολυνίαν. Ἡ Βάτλα καὶ τὸ Τολζίν εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν των. Τὰ τάγματα τῶν Βολυνιαν πατριωτῶν καθ' ἡμέραν αὐξάνουν. Τόσον καθολικὴ ἐπανάστασις δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ λάβῃ εὐτυχεστάτην ἐκδοσιν. Τὸ πρόσκομμα, τὸ ὁποῖον ἐδακίμασαμεν, δὲν ἐπέφερε κάμμιαν μεταβολὴν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἡμῶν κατάστασιν. Ἡ ἀπὸ τῆς Ὀστρολέγκας ἀποχώρησις μας, ὅχι μόνον δὲν μᾶς ἐδειλίατεν, ἀλλὰ καὶ μᾶς ἐπροξένησε νέον θάρρος, ἐπειδὴ τώρα ὅλοι οἱ Πολλωνοὶ δὲν συγκροτοῦν εἰμὴ ἓνα μόνον στρατόν· οἱ δὲ ἀπολεσθέντες ἐπὶ τὸν Ναρεῦ θέλουν εὐγεῖ τοὺς ἐκδικήσαντας ἐπὶ τὸν Νιέμεν καὶ τὴν Δείναν. „

Γράφουν ἐκ Μιλάνου ἀπὸ 15 Μαΐου τὰ ἐξῆς: — Τὰ ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ περίεξ ὑπερεμεγελύνθησαν κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτὴν τὴν φήμην. Δὲν εὐρίσκονται πλεονέτεροι τῶν 80,000 διασκορπισμένοι εἰς ὅλην τὴν Λομβαρδίαν. Εἶναι ἀληθές, ὅτι τὰ ἐφόδια βαθμῶδὸς αὐξάνουν, καὶ ὅτι πολλὰ κατόπιν ἐστάλησαν ἐνταῦθα μέσα εἰς κιβωτοὺς, ἀλλὰ κάμμι' αὖτε εἰδείξις δὲν ὑπάρχει ὅτι ἔχει νὰ κάμῃ σημαντικὴν τινα ἐκκίνησιν τὸ στρατεῦμα. Τὸ πρὸς τὴν Ἑλβετίαν σύνορον εἶναι πάντῃ ἀνοχύρωτον ἀπὸ στρατεύματα. Αἱ παρὰ τῆς Λιθουανίας γεγνημέναι διῃσχυρίσεις, ὡς πρὸς τὴν Νοβόγρα, καὶ τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς τὸ Σίμπλον (*) δὲν εἶναι σπουδαῖαι· ἀλλ' ἀπλῶς παίγνιον διπλωματικὸν τοῦ Πρίγκιπος Μοντενίχου, τοῦτο μὲν, διὰ νὰ κάμῃ τὴν Γαλλίαν νὰ σιωπῇ περὶ τῶν κατὰ τὴν Ῥωμανδίοσαν, Μούτιαν καὶ Πάρμην γινομένων, τοῦτο δὲ, διὰ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν νέον βασιλὸν τῆς Σαρδηνίας ν' ἀφήσῃ τὰ πράγματα εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν, καὶ νὰ μὴ συγχωρήσῃ τὴν κάθοδον εἰς τὴν ἐξορίστους πατριώτας. Μέχρι τοῦδε ἐπέτυχεν θαυμαστὸν τὸ σχέδιόν του, ἃν καὶ ἡ Γαλλικὴ Κυβερνησις δὲν εἴποι νατὸν νὰ ἡκατήθη. (Ῥφ. τῆς Μάλτα)

(*) Πόλιν συνορικὴν τοῦ Πεδεμοντίου.

(**) Κομπολίαν συνορικὴν τῆς Ἑλβετίας ἐπὶ τῶν Ἀλπίων.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

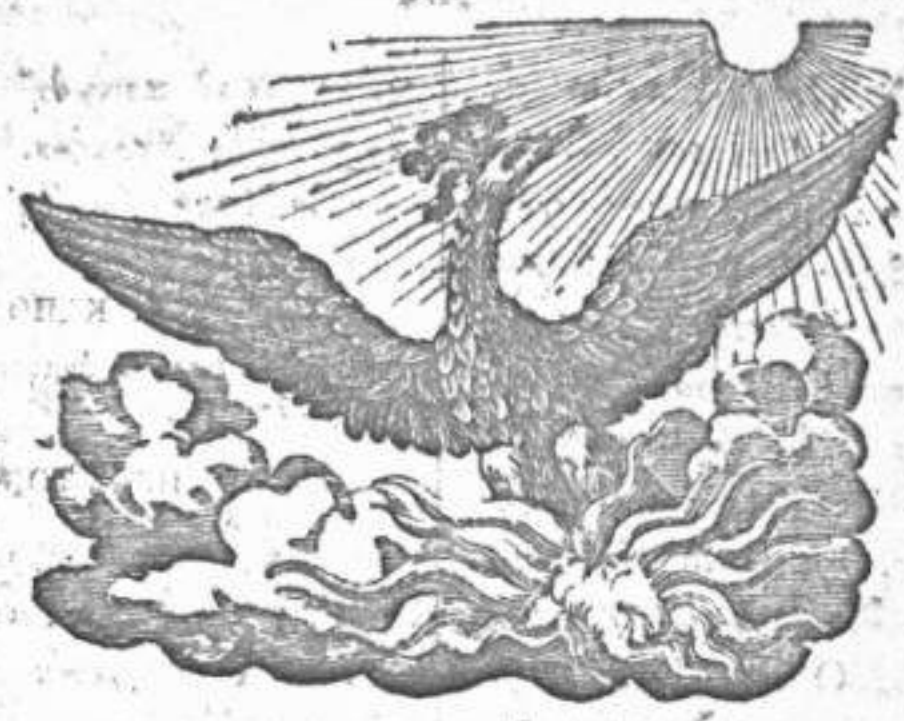
Ἀριθ. 49

Ἔτους ΣΤ'

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΜΟΝΗΣ.

Ἔτησίαν . . . Φοίνικας 36
Ἑξαμηνιαία . . . 18
Τριμηνιαία . . . 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῇ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, καὶ ἅλα διὰ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ ἔτους, παρὰ τοῖς ὑπο-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΙΟΥΛΙΟΥ 1831

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἀρ. 1868.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐγκύκλιος. Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ
ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ,

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους
Ἐπιτρόπους καὶ Διοικητάς.

Ὁ ἐνταῦθα Κύριος Γαλλικὸς Ἀντιπρέσβυς διεκοίνωσεν ἐπίσημως εἰς τὴν Γραμματεῖαν ταύτην, ὅτι ἔλαβε διαταγὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Κυβερνήσεώς του, διαλαμβάνουσας τὸ ὅποῖον αὕτη ἔλαβε μέτρον πρὸς ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσαγωγῆς πυροβόλων ὅπλων παντοῦ εἶδους εἰς τὸ Ἀλγέριον, καὶ ἃς ἔκαμε πρὸς αὐτὴν παραστάσεις ὁ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον διοικῶν τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα στρατηγός.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἐπισήμου ταύτης διακοινώσεως διετάχθη ἡ Γραμματεία αὕτη νὰ δηλωποιήσῃ πρὸς ὑμᾶς τὰ ἄνω εἰρημένα, Κύριε, δι' ἐγκυκλίου της, ὅπως ἐκδώσῃτε ἄνευ ἀιδαβολῆς εἰς τὰς ἀνηκούσας ὑπαλλήλους ἀρχὰς τοῦ Διοικητηρίου σας συντόνους διαταγὰς ἀπαγορευούσας τὴν εἰς Ἀλγέριον εἰσαγωγὴν πυροβόλων ὅπλων παντὸς εἶδους.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 29 Ἰουνίου 1831.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ
Ναυτικοῦ Γραμματεὺς Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ἀρ. 72

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΟΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ.

Ἐξοχώτατε,

Αἱ δυσκολίαι, τὰς ὁποίας ἡ ἐπὶ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπὴ ἀπέντησεν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν της, ἐβράδυναν τὰς ῥαγιάς της, καὶ τὰς πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ἀναφοράς της.

Κατὰ τὴν 10 Μαΐου ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπροσκάλεσε τὸν Διοικητὴν Ναυπλίας νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Τοποτηρητοῦ Ἀργου, καὶ νὰ παραχωρήσῃ εἰς ἑκατὸν μίαν οἰκογενείας προσφύγων Κρητῶν τὴν ἐθνικὴν γῆν τῆς Δέσεως Τσακῆρι, καὶ μετὰ τὴν Μύλων κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ἀργους. Ἀλλὰ ἐγὼν ἡ παράδοσις τῆς ῥηθείσης γῆς εἰς τοὺς Κρη-

τας, ἡ Ἐπιτροπὴ διένειμεν εἰς αὐτὰς τὰς οἰκογενείας διὰ τοῦ αὐτοῦ Διοικητοῦ τὴν ποσότητα Φοινίκων δεκάτριων χελιάδων ὀκτακοσίων ἐξήκοντα, διὰ τὴν εἰς τὸ Τσακῆρι ἀποκατάστασιν των.

Κατ' ἀρχὰς οἱ νεοαποκατασταθέντες Κρητὲς δὲν ἀπέντησαν τὴν παραμικρὰν ἐνόχλησιν ἀπὸ μέρους τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Ἀργους, καὶ ἤρχισαν νὰ καλλιεργῶν τὴν δοθείσαν εἰς αὐτοὺς γῆν, καὶ νὰ σπεύρουν ὅ,τι ἦ ὥρα τοῦ χρόνου τοῖς ἐπέτρεπεν.

Μετ' οὐ πολὺ 158 οἰκογένειαι Κρητῶν ἐζήτησαν τὴν μετὰ τὸ Τσακῆρι συνορεύουσαν θέσιν Κροῖ, ἣτις εἶναι διόλου ἀκατοίκητος, ὡς καὶ ἡ πρώτη, καὶ κατὰ μέρος μόνον καλλιεργημένη.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπροσκάλεσε τὸν Διοικητὴν νὰ δώσῃ τὴν ῥηθεῖσαν θέσιν εἰς αὐτὰς τὰς οἰκογενείας· ἀλλ' ἡ προᾶξις της αὕτη ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τινὰς τῶν κατοίκων Ἀργους καὶ Σκαφιδακίου νὰ διευθύνωσι παράπονα πρὸς τὴν Δημογεροντίαν, ἥτις ἀπέστειλε τὴν ἀναφοράν των πρὸς τὸν Διοικητὴν.

Τὰ παράπονα ταῦτα ἔπαυσαν διόλου, ἅμα εὐρέθησαν ἐπὶ τόπου δύο μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς οἱ Γερουσιασταὶ Κύριοι Δ. Καμπάνης καὶ Α. Λοιδορικής μετὰ τοῦ Τοποτηρητοῦ, τῶν Δημογερόντων, καὶ ἄλλων κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Ἀργους, διότι ἐγνωρίσθησαν ἀνυποστήρικτα, καὶ κατὰ πάντα ἀπαράδεκτα.

Ἐκτοτε αἱ κατὰ τὸ Τσακῆρι οἰκογένειαι ἐργάζονται ἡσύχως εἰς ἐκείνην τὴν θέσιν, καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν περιμένει εἰμὴ τὰ ἀποτελέσματα τῶν παρὰ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἐκδοθεισῶν διαταγῶν διὰ τὸ μέρος τοῦ Κροῖ, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ τὸ παραχωρήσῃ εἰς τοὺς ζητήσαντας αὐτὸ Κρητὰς.

Εἰς ἄλλας 400 οἰκογενείας παρεχωρήθησαν παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Διοικητοῦ κατὰ πρόσκλησιν τῆς Ἐπιτροπῆς αἱ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ναυπλίας, Δέσεις Μακρυδεῦνι, Μεριζέ, Τσερέκο, Γουρκάκι, Ἀλιῶν, Μαιδελά, Δούτια, Βράσεργκα καὶ Θλάσια, Νεπυργοί, Κουρπητῆ, καὶ μέρος τῆς Δέσεως Μπούτη. Τοιοῦτοτρόπως ἔλαβον ἄχρι τῆς ὥρας ἐκ τῶν 823 παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐνταῦθα καταγεγραμμένωι οἰκογενειῶν αἱ 501 τὴν κατὰ τὸ ΚΔ νόμισμα ὑποσχεθεῖσαν εἰς αὐτοὺς γῆν.

Ἐκ τῶν εἰς Τίρυνθα οἰκογενειῶν ἤρχισαν τινὲς νὰ κτί-

„ Ἀρχὴ παραδεδομένη ἐν τῇ Εὐρώπῃ εἶναι ὅτι πάντες ἄνθρωποι ἢ ὑπαρξίς καὶ αὐτονομία θεμελιόνεται ἐπὶ τῶν δικαίων, ὅποια φθάσαντα ἅπασι ἀνεγνωρίσθησαν, καθὼς καὶ εἰς τὴν σύστασιν ἐμφυλίου δυνάμεως ἰκανῆς τὰ ὑπερασπίζεται καὶ διαφυλάττει αὐτά. Ὅταν δὲ ὁ ὅρος ὁ τοῦ δικαίου ἔχη ἀλλήλοισιν, ἀμφότεροι ὑποστηρίζουν ἀλλήλους. Ἡ προτέρα τῆς Πολωνίας ὑπαρξίς καὶ αἰσθησις τὰς ἄλλας Πολιτείας σχέσεις αὐτῆς ἰκανῶς γνωρίζονται, οὐδὲ δύναται αἰ διαμοιρασθεῖσαι αὐτὴν τρεῖς Δυνάμεις ὡς ἀμφιτμητήσωσι τὴν ἱστορικὴν τῶν γεγονότων ἀκρίβειαν, ἐπειδὴ πρέπει νὰ ἐνθυμῶνται τὰς ὁποίας εἶχε ποτὲ ἐπὶ αὐτῶν στενὰς σχέσεις ἡ Πολωνία, τὰς ὁποίας ταῖς ἡμεῖς ὑπηρεσίας, καὶ τὰς ὁποίας ταῖς ἐπροξένησε ζημίας. Ὅταν ἔπειτα συμβουλευθῶμεν τὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου μας καὶ τὴν τῆς Εὐρώπης, θέλομεν ἰδεῖ ὅτι τὸ τῶν Πολωνῶν δικαίον πρὸς ἐθνικὴν καὶ αὐτόνομον ὑπαρξίν εἶναι ἀναντιρρήτον. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι περὶ τὸ τέλος τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος συμμαχήσασαι διὰ τὸν ἀφανισμόν μας αἱ τρεῖς Δυνάμεις, κατέστρεψαν τὴν αὐτονομίαν ἐκείνην, ἀλλ' ἡ πράξις ἐκείνη ἐθεωρήθη ἀφ' ὅλων τὸν κόσμον ὡς ἀρπαγὴ καὶ ὡς ἔγκλημα πολιτικόν ἡ πράξις ἐκείνη δὲν ἠδύννατο οὔτε νὰ ἐξουθενώσῃ τὰ παλαιὰ ἡμῶν δίκαια, οὔτε νὰ δημιουργήσῃ νέα. Ὅθεν, καὶ μετὰ τὴν ἔκβασιν τῆς συννομασίας τῶν τριῶν Αὐλῶν ὑψουμένη ἡ φωνὴ τῆς Εὐρώπης ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς Πολωνίας, ἀνεκήρυξεν αὐτὰ ἀναλλοίωτα· ἀλλ' αἱ καὶ διετήρησαν ὅλην τὴν δύναμιν, δὲν ἠδύναντο πλέον νὰ βαλῶσιν εἰς ἐνέργειαν ἀνὰ μέσον τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, περιβεβλημένα μὲ τὰ ἐξωτερικά των κατηγορούμενα (attributs.)

„ Τὰ τελευταῖα συμβεβηκότα μετέβαλον τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων. Ἐπανάστασις διασημανθεῖσα ἀπὸ τὴν ἐνεργητικότητά καὶ τὴν ἀποφυγὴν πάσης ὑπερβολῆς, διεσπασε τοὺς ἐνόμοντας τὴν Πολωνίαν μετὰ τῆς Ῥωσσίας, δισμούς. Τὸ βασιλεῖον τῶρα ὑπόκειται μόνον εἰς τὴν ἐθνικὴν Κυβέρνησιν, ὁμοφώνως ἐκτελεγμένη ἀπὸ τὸ Συνέδριον, τοῦ ὁποίου τὰ μέλη (πράγμα ἀξιοσημείωτον) ἐκλέχθησαν ὅλα ἐπὶ τῆς Ῥωστικῆς Κυβερνήσεως. Τὸ Συνέδριον ἐνεπιστεύθη τὰ κοινὰ πράγματα εἰς ἄνδρας ἐξόχους κατὰ τε τὸ γένος καὶ κατὰ τὴν παρὰ τοῦ λαοῦ εὐνοίαν, τῶν ὁποίων τὸ πολιτικὸν στάδιον παρέχει τὴν καλίστην ἐγγύησιν εἰς τὴν Εὐρώπην. Τοιοῦτοτρόπως τὸ Συνέδριον ἐξασφάλισεν, ὅσον τὸ δυνατόν, ἰσχυρότατα τὰς μοιραχικὰς ἐκείνας συντάξεις, τὰς ὁποίας αἱ δύο Βουλαιὶ ὡμολόγησαν ὡς καταλληλοτέρας εἰς τὴν ἐφείσιν καὶ τὰς χρεῖας τοῦ ἔθνους. Ἡ ἐθνικὴ Κυβέρνησις τοῦ βασιλείου δὲν ἀπαντᾷ ἀντίστασιν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐξουσίας τῆς. αἱ διαταγαὶ τῆς ἐκτελοῦνται μετὰ μεγίστου ὀψιμότητος εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ βασιλείου τὰ μὴ ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ κατεχόμενα. Τὰ Πολωνικὰ στρατεύματα, αὕτη ἡ ἐνοπλὸς ἀντιπροσωπία τῆς γνώμης, τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ ἔθνους, μετὰ τρεῖς ἐνδοξοὺς μὲν, φονικωτάτας δὲ μάχας, ἀφοῦ ὑπέφερον τρομερὰς ζημίας, συνεπληρώθησαν πάλιν εἰς τὴν ὁλοσχερεῖάν των. Τὸ θάρρος αὐτῶν εἰς τὰς ἰδίας των δυνάμεις τὰ ἔκαμε ν' αὐξηθῶσιν, ἡ δὲ ἡρωικὴ αὕτη στρατιὰ φέρεται ἀξίως τῶν ἐλπίδων, τὰς ὁποίας ἔχει εἰς αὐτὴν ἡ Κυβέρνησις. Τώρα εἰμεθα ἀνεξάρτητοι κατὰ τὴν ἀληθινὴν σημασίαν τῆς λέξεως, καὶ ὁ τοῦ πράγματος ὅρος δὲν ἀντίκειται πλέον εἰς τὸν τοῦ δικαίου. Οἱ κίνδυνοι, οἵτινες ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μᾶς ἀπειλοῦν, καὶ οἵτινες δύναται αὐριοῦν ν' ἀπειλήσωσι τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν δόξαν τῶν ἄλλων Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης, οὐδ' αὖτε δύναται ν' ἀλλοιώσωσι τὴν πραγματικὴν θέσιν

μας, οὔτε νὰ μᾶς ἐμποδίσωσι τοῦ νὰ προκηρύξωμεν ταύτην τὴν ὥραν ὅτι εἰμεθα ἀνεξάρτητοι. Διὰ τοῦτο μᾶς εἶναι συγχωρημένον νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τὰς ἄλλας Κυβερνήσεις τῆς ἀναγνώρισιν τῆς ἀνεξαρτησίας μας — νὰ ζητήσωμεν αὐτῆς ἐν ὀνόματι τῶν ἱερωτάτων δικαίων, τὰ ὅποια ὁμοφώνως ἀνεκήρυξεν ἡ Εὐρώπη ὡς αἰδία.

„ Ἐὰν τὸ Βέλγιον, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε συγκατηρίσθη μεταξὺ τῶν ἄλλων πολιτειῶν, — ἔὰν ἡ Ἑλλάς, τῆς ὁποίας πρὸ αἰώνων εἶχεν ἐξουθενωθῇ ἡ πολιτικὴ ὑπαρξίς, — ἀπὴλ αυταν μεταξὺ ὅλων τῶν ἀβεβαιότητων τοῦ πολέμου τῆς ἀναγνώρισιν τῆς αὐτονομίας των, ἐρωτῶ, ἂν ἡ Πολωνία δὲν ἔχει ἰσχυροτέρους λόγους εἰς τὰς διίσχυρίσεις της, — ἐκείνη ἡ Πολωνία, τῆς ὁποίας ἡ ἐθνικὴ ὑπαρξίς, διὰ μίαν στιγμὴν σβεσθεῖσα, ἀναζωπυρεῖται μὲ τόσῃν δυνάμειν, καὶ ὑποστηρίζεται μὲ τόσῃν δραστηκότητά καὶ μὲ τηλικαύτας θυσίας, — ἐκείνη ἡ Πολωνία, ἥτις μόνῃ καὶ ἀδοθήντος ἐτόλμησε νὰ παλαίσῃ μὲ τὸν γίγαντα τῆς Ἀρκτοῦ, καὶ ν' ἀνατρέψῃ τὴν ἀπάτην τῆς δυνάμεώς του. Μάταιον δ' ἦτον, ἐξετάζοντες τὸ περὶ τῆς Πολωνικῆς αὐτονομίας ζήτημα, ν' ἀναφερώμεθα εἰς τὰς πράξεις τοῦ ἐν Βιέννῃ Συλλόγου. Ἡ συνθήκη τῆς Βιέννης, ἐνώσασα τὸ βασιλεῖον τῆς Πολωνίας μὲ τὴν Ῥωσσίαν, μᾶς ἐβεβαίωσε προσωπικὴν ἐθνικότητα καὶ Κυβέρνησιν συνταγματικὴν ἀπέβλεπε δὲ ἀκόμη εἰς τὸ νὰ ἐκτείνῃ τὴν ἐθνικότητα ταύτην καὶ εἰς τὰς Πολωνικὰς ἐπαρχίας τὰς συσσωματωθείσας μὲ τὴν Ῥωσικὴν αὐτοκρατορίαν, μὲ σκοπὸν τοῦ νὰ στερεώσῃ τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης.

„ Τοιοῦτος ἦτον ὁ νοῦς τῆς ἐν Βιέννῃ συνθήκης. Ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωσσιῶν πρῶτος ἠθέτησε τὴν συνθήκην ταύτην, φθείρας τὰς κυριώτερας τῶν συνταγματικῶν ἀρχῶν ἐν τῷ βασιλείῳ, καταπνίξας ὅλον τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα ἐν ταῖς Πολωνικαῖς αὐτοῦ ἐπαρχίαις, καὶ ἀπαγορεύσας καὶ τὴν χρῆσιν αὐτῆς τῆς διαλέκτου μας. Ὅλα τὰ παθήματά μας ἀρκούντως διεσαφίσθησαν ἐν τῇ διακηρύξει τοῦ Συνεδρίου. Ὅθεν ἡ τῆς Βιέννης συνθήκη ἐν τε ταῖς διατάξεσι καὶ ἐν τοῖς ἀποτελέσμασιν αὐτῆς ἀπεδείχθη ἀνίκανος εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης. Ἡ βία τῆς Ῥωστικῆς Κυβερνήσεως διήγειρε τὴν ἐπανάστασιν, ἥτις συνεπέφερεν ἀποφασιστικὰ συμβεβηκότα. Νέα τάξις πραγμάτων πρὸς ἐκνύψε. Συντερίθη ἡ ἄλυσος ἡ συναπτουσα τὴν Πολωνίαν μὲ τὴν Ῥωσσίαν, καὶ ὅχι πολὺ προηγουμένως ἐλύθη ὁ δεσμός ὁ ἐνόμων τὸ Βέλγιον μὲ τὴν Ὀλλανδίαν, ἃς καὶ εἶχεν ἐγγυηθῇ τὴν διηγεκὴ αὐτοῦ διαμονὴν ἡ τῆς Βιέννης συνθήκη. Ἀλλ' ὅμως ἀνεγνώρισαν αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις τὴν τοῦ Βελγίου αὐτονομίαν, ἐγγενῇ καὶ ὑψηλῇ παραδεχόμεναι πολιτικῇ. Διὰ τί λοιπὸν δὲν μεσολαβοῦν, κινούμεναι ἀπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν; — “ Ἐθραύσθη (λέγει τὸ Πρωτόκολλον τοῦ Λονδίνου τῆς 7-19, Φεβρουαρίου) ὁ σύνδεσμος τοῦ Βελγίου μετὰ τῆς Ὀλλανδίας. Αἱ ἐπίσημοι διακοινώσεις κατέπεισαν τὰς πέντε Δυνάμεις ὅτι τὰ ἀπαρχῆς προσδιορισθέντα μέτρα πρὸς τὴν διατήρησιν της δὲν δύναται οὔτε τώρα νὰ τῆς ἀποκαταστήσωσιν, οὔτε εἰς τὸ ἐξῆς νὰ τὴν διατηρήσωσι, καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν ἀντὶ νὰ μιγνύῃ τοὺς πόθους καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν δύο λαῶν ἡ ἐνωσις αὕτη, ἡδύνατο νὰ τρέφῃ μόνον τὰ πάθη καὶ τὴν ἀπέχθειαν, τὰ ὁποῖα διὰ τῆς συγκρούσεώς των ἤθελον προξενήσῃ τὸν πόλεμον, καὶ ὅλα τὰ ἐξ αὐτοῦ κακά. Δὲν ἀνέκει εἰς τὰς Δυνάμεις νὰ κρίνωσι περὶ τῶν αἰτίων, τὰ ὁποῖα κατέστρεψαν τοὺς παλαιούς δεσμούς· ὅταν ὁμως ἡλεπασθὶ λελυμένους αὐτοὺς τοὺς δεσμούς, ἔργον των εἶναι νὰ βάλλωσι πάλιν